

Sygn. akt V U 1103/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 stycznia 2017 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Adrianna Mongiallo

Protokolant: star. sekr. sądowy Klaudia Treter

po rozpoznaniu w dniu 10 stycznia 2017 r. w Legnicy

sprawy z wniosku M. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek odwołania M. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 5 października 2016 r.

znak (...)

oddala odwołanie

sygn. akt VU 1103/16

UZASADNIENIE

Decyzją z 5 października 2016r., znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił wnioskodawcy M. M. prawa do emerytury z tytułu wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że wnioskodawca nie spełnia warunków do uzyskania świadczenia, określonych w przepisach art. 184 ust. 1 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż nie udowodnił wymaganego 15-letniego stażu pracy w warunkach szczególnych, a jedynie 4 lata, 6 miesięcy i 26 dni takiej pracy. Organ rentowy odmówił zaliczenia wnioskodawcy do szczególnego stażu pracy okresu zatrudnienia w (...)Sp. z o.o. L. od 1 stycznia 1981r. do 31 grudnia 1981r. wobec nieprawidłowo wystawionego świadectwa potwierdzającego zatrudnienie w warunkach szczególnych. Jednocześnie wskazał, że łącznie udowodniany staż pracy w warunkach szczególnych wyniósłby 5 lat, 6 miesięcy i 26 dni.

Wnioskodawca M. M. wniósł odwołanie od decyzji wnosząc o jej zmianę, poprzez przyznanie spornego świadczenia. Domagał się uznania za pracę w warunkach szczególnych całego okresu jego zatrudnienia w (...)Sp. z o.o. w L. wskazując, że wykonywał wówczas prace głównie jako mechanik samochodowy przy naprawie siników samochodów ciężarowych, pomp wtryskowych, wtryskiwaczy, w pogotowiu technicznym.

W odpowiedzi na odwołania organ rentowy wniósł o ich oddalenie, podtrzymując stanowisko wyrażone w zaskarżonych decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca M. M. urodził się (...) Na dzień 1 stycznia 1999 r. udowodnił 25 lat, 1 miesiąc i 8 dni okresów składkowych i nieskładkowych, w tym 4 lata, 6 miesięcy i 26 dni okresów pracy w warunkach szczególnych. Wnioskodawca nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego.

Dnia 6 września 2016r. wnioskodawca złożył wniosek o emeryturę. W wyniku jego rozpoznania wydano decyzję odmowną zaskarżoną w niniejszej sprawie.

/ bezsporne/

W okresie od 3 lutego 1978 r. do 31 marca 1994 r. wnioskodawca był zatrudniony w (...)Sp. z o.o. w L. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kierowcy-mechanika. Spółka zajmowała się budową obiektów przemysłowych. Wnioskodawca został zatrudniony dziale transportu samochodowego jako pracownik pogotowia technicznego. Wydzielone były 4 ekipy pogotowia technicznego usuwające awarie w sprzęcie ciężkim na budowach prowadzonych przez zakład. Praca odbywała się głównie w terenie, gdyż sprzęt budowlany nie był zwożony do warsztatu w bazie firmy. Ekipa pogotowia składała się z kierowcy i mechanika. Wnioskodawca prowadził samochód pogotowia technicznego marki S. (...), a na miejscu razem z mechanikiem usuwał awarie sprzętu. Zadaniem pracowników pogotowia technicznego było usuwanie wszystkich - różnorodnych awarii zgłaszanych na budowach, tj. wykrycie usterki i jej naprawa. Wnioskodawca sprawdzał m.in. ciśnienie wtryskiwaczy, wymieniał zepsute wtryskiwacze, demontował pompy wtryskowe i głowice i zawoził je do warsztatu, wykonywał naprawy mechaniczne sprzętu na budowie, naprawiał sprężarki, pompy paliwa, chłodnice, układ rozrządu, uszkodzone koła napędowe, układy płynów eksploatacyjnych, dokonywał wymiany oleju, filtrów powietrza, filtrów paliwa, kolektorów, uszczeltek, naprawy gąsienic, pękniętych ram, pracował przy montażu rusztowań, dźwigów, wymieniał mieszaki, silniki na węzłach betonowych. Usuwał na budowach wszystkie awarie, które zlecił kierownik. Wymontowane zepsute części sprzętu przywożone były przez wnioskodawcę do warsztatu, gdzie mechanicy, tokarze, ślusarze dokonywali ich naprawy, a następnie zabierane były z powrotem na budowę, gdzie dokonywano ich montażu. W zimie najczęstszymi czynnościami pracowników pogotowia technicznego było odmrażanie układów paliwowych i chłodniczych w związku z zamarzaniem paliwa. W przypadku konieczności dokonania naprawy elektrycznej lub spawalniczej na budowę jechał z kierowcą pogotowia elektryk lub spawacz. W związku z ukończeniem kursu operatora dźwigu wnioskodawca w okresie od 1 stycznia 1981r. do 31 grudnia 1981r. wykonywał w pełnym wymiarze czasu pracy pracę operatora podestu ruchomego - podnośnika koszowego. W okresie od 1 stycznia 1984r. do 31 stycznia 1987r. wnioskodawca pracował na stanowisku ślusarza-konserwatora. Z uwagi na posiadane uprawnienia dozоровe do jego obowiązków należały prace konserwacyjne, a także oględziny, sprawdzenie pod względem technicznym i dopuszczenie do eksploatacji - po zmontowaniu - sprzętu budowlanego - dźwigów budowlanych stacjonarnych, samojezdnych, suwnic. Czynności te wykonywał na wszystkich budowach prowadzonych przez zakład.

W okresie od 4 września 1992r. do 28 lutego 1993r. wnioskodawca korzystał z urlopu bezpłatnego. W tym okresie był zatrudniony w (...)Sp. z o.o. we W. na budowie eksportowej w RFN jako robotnik wykwalifikowany (od 12 października 1992r. do 31 grudnia 1992r. i od 11 stycznia 1993r. do 31 stycznia 1993r.).

(...)Sp. z o.o. w L. wydała wnioskodawcy świadectwo potwierdzające wykonywanie pracy w szczególnych warunkach w okresie od 1 stycznia 1981r. do 31 grudnia 1981r. na stanowisku operatora zmechanizowanego sprzętu budowlanego, wykonującego prace maszynistów ciężkich maszyn budowlanych wymienione w dziale V poz. 3, pkt 6 Załącznika nr 1 do Zarządzenia Nr 3 Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 30 marca 1985r. w sprawie stanowisk, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w zakładach pracy resortu hutnictwa i przemysłu maszynowego.

d o w ó d: - zeznania świadka J. K. , e-protokół z 10 . 01.2017 r., 00: 05 : 13 -00: 21 : 00 ;

- zeznania świadka B. K. , e-protokół z 10 . 01.17 r., 00: 21 : 00 - 00 : 32 : 22 ;

- przesłuchanie wnioskodawcy, e-protokół z 10.01.17 r. 00:32:22 - 00:48:46;

- akta osobowe wnioskodawcy z okresu zatrudnienia w (...)Sp. z o.o. w L.;

- akta emerytalne wnioskodawcy;

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy jest niezasadne.

Zgodnie z treścią art. 184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32 wskazanej ustawy, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat - dla mężczyzn oraz okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27, tj. 25 lat dla mężczyzn. Emerytura, o której mowa, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Zgodnie zaś z dyspozycją art. 32 ust. 1 ustawy emerytalnej, ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949r., będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1. Wiek emerytalny, o którym mowa we wskazanym artykule, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom zatrudnionym w szczególnych warunkach przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych, tj. rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Z dyspozycji § 4 ust. 1 tego rozporządzenia wynika, że pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn, ma okres zatrudnienia 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Przy czym, zgodnie z § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

W sprawie bezspornym było, że na dzień 1 stycznia 1999r. wnioskodawca udowodnił przed organem rentowym ponad 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych. Niespornym było też, że wnioskodawca spełnił pozostałe warunki prawa do emerytury wskazane w powyższych przepisach, poza wykazaniem co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ubezpieczony wywodził w tym względzie, iż pracę w warunkach szczególnych wykonywał także przez cały okres zatrudnienia w (...)Sp. z o.o. L. wykonując prace przy naprawie siników samochodów ciężarowych, pomp wtryskowych, wtryskiwaczy, w pogotowiu technicznym.

W postępowaniu sądowym toczącym się na skutek odwołania od decyzji organu rentowego nie stosuje się przepisów ograniczających dopuszczalność dowodu ze świadków i z przesłuchania stron zawartych w Kodeksie postępowania cywilnego (art. 473 § 1 k.p.c.). Przepisy rozporządzenia regulującego postępowanie o świadczenia emerytalno-rentowe przed organem rentowym, zawierające ograniczenia dowodowe, także nie mają zastosowania w postępowaniu sądowym, opartym na zasadzie swobodnej oceny dowodów; Sąd kieruje się zatem ogólnymi regułami dowodzenia określonymi w art. 227-309 k.p.c. (por. wyrok S z 712.2006 r., I UK 176/06).

Mając powyższe na uwadze, Sąd przeprowadził postępowanie dowodowe na okoliczność charakteru zatrudnienia wnioskodawcy w spornym okresie. W ocenie Sądu, przeprowadzone dowody z dokumentów zgromadzonych w uzyskanych w toku postępowania aktach osobowych wnioskodawcy oraz ze źródeł osobowych, tj. zeznań świadków i przesłuchania ubezpieczonego, pozwalały na ustalenie, że ubezpieczony nie spełnia spornej przesłanki szczególnego

stażu pracy w wymiarze co najmniej 15 lat, co w konsekwencji nie pozwala na przyznanie mu prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach.

Zdaniem Sądu powyższe dowody niewątpliwie pozwalały na zaliczenie do szczególnego stażu pracy okresu zatrudnienia wnioskodawcy od 1 stycznia 1981r. do 31 grudnia 1981r. w charakterze operatora zmechanizowanego sprzętu budowlanego, wykonującego prace maszynistów ciężkich maszyn budowlanych, tj. prace wymienione w dziale V poz. 3 załącznika Wykazu A do rozporządzenia z 7 lutego 1983r. Zarówno bowiem z akt osobowych wnioskodawcy, jak i zeznań świadków i przesłuchania ubezpieczonego wynika, że wnioskodawca w związku z ukończeniem kursu operatora dźwigu został skierowany na stanowisko operatora podestu ruchomego - tj. podnośnika koszowego, a pracę tą wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Przeprowadzone dowody nie dają natomiast podstaw do zaliczenia jako pracy w warunkach szczególnych pozostałego okresu zatrudnienia wnioskodawcy w tym zakładzie. W okresie od 1 stycznia 1984r. do 31 stycznia 1987r. wnioskodawca wykonywał pracę na stanowisku konserwatora, na którym oprócz prac typowo konserwacyjnych dokonywał oględzin, sprawdzenia pod względem technicznym i dopuszczenia do eksploatacji dźwigów budowlanych stacjonarnych, samojezdnych, suwnic. Czynności te wykonywał na wszystkich budowach prowadzonych przez zakład. Prace te nie są wymienione w załączniku A do rozporządzenia

z 7 lutego 1983r. Również czynności kierowcy-mechanika pogotowia technicznego nie można zaliczyć do prac wykonywanych w warunkach szczególnych. Niewątpliwie wnioskodawca wykonywał czynność kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, jednakże były to jedynie czynności dojazdu na budowę i powrotu, a zatem nie były one wykonywane w pełnym wymiarze czasu pracy na danym stanowisku pracy. W ocenie Sądu także pozostałe czynności, które wykonywał wnioskodawca na stanowisku kierowcy-mechanika pogotowia technicznego nie pozwalają na zaliczenie tych prac do prac różnych wymienionych w dziale XIV poz. 14. Jak wynika z materiału dowodowego wnioskodawca wykonywał m.in. prace wymienione w tym przepisie, tj. prace przy naprawie pomp wtryskowych, wtryskiwaczy i gaźników do silników spalinowych, jednak oprócz tych prac wykonywał szereg różnorodnych napraw na wszystkich budowach prowadzonych przez zakład. Były to wszystkie usterki i awarie różnorodnego sprzętu budowlanego, w tym usterki mechaniczne, a nawet - jak wskazał świadek J. K.- awarie w budynkach. Szereg napraw części odbywało się w warsztacie przez mechaników, ślusarzy i tokarzy w bazie zakładu, do którego wnioskodawca przywoził wymontowaną zepsutą część, a następnie naprawioną zawoził na budowę i dokonywał jej montażu.

Okres zatrudnienia w (...)Sp. z o.o. w L. (poza okresem od 1 stycznia 1981r. do 31 grudnia 1981r.) nie spełnia zatem przesłanek pracy w warunkach szczególnych. Podkreślić bowiem należy, że pracą o takim charakterze są wyłącznie okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

W konsekwencji powyższych ustaleń należało uznać, że łączny staż okresów uwzględnionych do stażu pracy w warunkach szczególnych, wraz z uwzględnionym przez organ rentowy okresem takiej pracy wynosi łącznie 5 lat, 6 miesięcy i 26 dni i jest niewystarczający do spełnienia przez M. M. spornej przesłanki co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

Z uwagi na powyższe, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie, jako niezasadne.